

[Socialministeren.]

at jeg paa nærværende Tidspunkt ikke er klar over, hvorvidt man ikke vil kunne nøjes med det, der foreligger, i Forbindelse med det, jeg selv har stillet i Udsigt at kunne oplyse, men at jeg i alt Fald, hvis det drejer sig om en nærmere Undersøgelse ud fra de Betragtninger, der gøres gældende i Venstres Forslag, maa afvente nærmere Forhandlinger i Udvalget med de særlig sagkyndige. Jeg vil altsaa henstille, at man ned sætter et saadant Udvalg til at foretage disse Undersøgelser.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Efter de forsigtige Bemærkninger, hvormed Ordføreren for Forslagsstillerne motiverede Forslaget, en Forsigtighed, der tilkendegav, at den ærede Ordfører var paa det rene med, at der maatte tages med fornøden Reservation paa det, der var kommet frem angaaende Socialreformens Virkninger og Refusionsordningen, og efter den Gennemgang, som den højtærede Minister har foretaget af den Redegørelse, der just i Dag er omdelt paa Tingets Medlemmers Pladser, en Redegørelse, som vi ikke har haft Lejlighed til at gaa efter i Enkeltheder, tror jeg ikke, der i Øjeblikket vil være nogen Anledning for mig i alt Fald til at prøve paa at gaa dybere ind paa Spørgsmaalet her, men jeg vil dog gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger.

Allerede under første Behandling af Finansloven blev der fra et Par Sider fremsat Udtalelser i Retning af, at man skulde gaa i Gang med at foretage en Revision af Socialreformen. Jeg for mit Vedkommende tog dengang Anledning til at advare imod at prøve paa noget saadant, fordi det maatte siges at være alt for forhastet. Der bør fornuftigvis gives en passende Tid til den store Reform at virke i, før man kan danne sig en virkelig begrundet Mening om, hvorvidt der tiltrænges en Revision.

Jeg vil ogsaa gerne sige, at det forekommer mig, at dette Forslag til Beslutning i og for sig er kommet for tidligt.

Det indledes med, at Motiveringen for det er den Uro, der er opstaaet som Følge af Fordelingen mellem Kommunerne af de sociale Udgifter for Halvaaret fra 1. Oktober 1933 til 31. Marts 1934. Jeg vil nu tro, at denne Uro for en stor Del skyldes Misforstaaelser. Man har sammenblandet Tingene, har ikke kunnet holde dem ude fra hinanden, og det er det, der gør, at man har saa let ved at sige: Ja, nu ser vi, nu faar vi Regningen præsenteret, det er altsaa

Resultatet af Socialreformen! Derfor tror jeg, at man ogsaa ude omkring skulde have haft Lejlighed til at fordybe sig mere i Spørgsmaalet, end man hidtil har kunnet gøre, saa vilde denne Uro sikkert for en meget betydelig Del lægge sig. Der vilde blive en Uro tilbage, men en Uro, som ikke havde egentlig saglig Begrundelse, men partipolitisk Udspring. Det er jo givet, at de, der ikke har været med, stadig væk holder paa, at det, de ikke har været med til, ikke er godt, og de vil stadig væk mene, at det er nødvendigt i Tide og Utide at komme med Kritik; men jeg tror dog ikke, at det havde været paakrævet at komme med dette Forslag, man skulde have set Tiden an.

Men nu foreligger Forslaget, og jeg tror, at fremfor at debattere det længe her i Salen vil det være nyttigere at faa Adgang til ved en Udvalgsbehandling at gaa Redegørelsen efter og om muligt yderligere at samle Oplysninger. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis det sker ud fra saglige Hensyn, vil man ogsaa komme paa det rene med, at der aldeles ikke er noget at være ængstelig for med Hensyn til Socialreformens Virkninger.

Jeg har heller ikke haft Lejlighed til at se nærmere paa Redegørelsen, men har dog set, at der deri er anført, at der for samtlige Landets Kommuner er en Stigning paa 2,7 Mill. Kr. for dette Halvaar. Det synes jeg ikke kan være et foruroligende Tal. Jeg ved meget vel som praktisk Kommunalmand, at Stillingen rundt omkring i Kommunerne er meget ansændt, og det er jo ikke underligt, naar der saaledes kommer Krav, som skal honoreres, at der opstaar Uro deraf. Men hvad er Baggrunden for det? Det er virkelig ikke Socialreformen, men det er snarere det, at man ikke har arbejdet efter de Linier, der var anlagt for Socialreformen.

Socialreformen er bygget op i fire store Lovkomplekser, og vi ved dog alle, at denne Opbygning er en saadan, at de forskellige Omraader skulde, om jeg saa maa sige, staa for sig, Arbejdsløshedsforsikring for sig, Ulykkesforsikring for sig, Aldersrente- og Invalideforsikring for sig og offentlig Forsorg for sig, og at der ved Udarbejdelsen er lagt meget stærkt Vægt paa, at man ikke skulde kombinere disse Ting, at man skulde se at komme bort fra det, der betegnes som Dobbeltforsørgelse, og komme over til at afgrænse de forskellige Omraader saa skarpt, at der kun undtagelsesvis kunde blive Tale om en Kombination.

Her tillader jeg mig at hævde, at man